

Біблійне, апостольське та пророче служіння

Проповідь № 5 – 2011

Евальд Франк

Дорогі друзі, брати і сестри у Христі, я брат Франк та говорю вам із Міжнародного місіонерського центру міста Крефельд, Німеччина. Ми просто любимо це спілкування Словом Божим, яке ми маємо не тільки з вами, але й з людьми по всьому світу. Цим ми виконуємо те, що наш Господь сказав, а саме те, що цю Євангелію Царства потрібно проповідувати всім народам як свідчення до приходу кінця.

Це п'ята повчальна проповідь з набору, за допомогою якого ми хочемо викласти біблійні вчення та показати, як Бог з самого початку відкрив Себе Самого по-різному протягом всього Старого Завіту та як всі пророки пізнали Господа Бога особисто, отримали завдання прямо від Бога та стали частиною плану спасіння, якого вони повинні були звіщати.

Дорогі друзі, я говорив особливо про тему божества, яка є найважливішою. Потім я говорив про ті обітниці, які були дані протягом Старого Завіту стосовно Ісуса Христа, Сина Божого, Спасителя, Месії, який мав прийти та відкупити нас. Я показав, що всі обітниці, які дав Бог в Старому Завіті, сповнилися під час Нового Завіту. Іван Хреститель був обітованим пророком, як це було передбачено в Книзі пророка Ісаї гл. 40, вірші 3 та в Книзі пророка Малахії гл. 3, вірші 1 а потім підтверджено Господом нашим в Новому Завіті, в Євангеліях: Матвія, Марка, Луки та Івана. Всі ці чотири Євангелії підтверджують служіння Івана Хрестителя, як сповнення обітниць Божих в Старому Завіті, а саме те, що Він пошле Свого посланця перед Ним, щоб підготувати шлях перед Ним і щоб серця батьків привернути до дітей і таким чином добре підготувати народ до приходу Господа - від Луки гл. 1, вірші 16 та 17.

Потім я показав, що обітниці про Ісуса Христа, Сина Божого, дані протягом усього Старого Завіту стали живою реальністю в Новому Завіті.

Як я сказав раніше, Син Божий народився у Вифлеємі. Його життя описане в Слові Божому, від народження до його вознесіння на небо.

Таким чином, ми бачимо, як сповнилися обітниці із Старого Завіту. І ми бачимо також, як протягом 4.000 років Старого Завіту постійно говориться про ГОСПОДА, БОГА, і ніколи про Отця, Сина і Святого Духа, ніколи не говориться нічого про триєдиного бога або про бога в трьох особах. Ніколи, ніколи!

Але ми можемо прочитати в Псалмі 2, вірші 7: **„Ти Мій Син, Я сьогодні Тебе породив!”**

Той, Хто говорив з Мойсеєм і сказав: *„Я ТОЙ, ЩО Є Отак скажеш Ізраїлевим синам: СУЩИЙ послав мене до вас”*. І возлюблені, і сьогодні Він є той самий СУЩИЙ, і сьогодні Він той самий ГОСПОДЬ. Але Йому довелося стати людиною. Як людина, Він має іншу якість, Він представляв вас і мене, Він помер за вас і за мене. Він повинен був на сто відсотків стати людиною, яка народилась на цьому світі - так, як ми народилися в цьому світі, - але Він був безгрішним. Так, як сказано у Писанні: *„Дух Святий обгорне тебе, через те то й Святе, що народиться, буде Син Божий, Син Всевишнього”*.

Таким чином, ми бачимо, що за нас Йому довелося стати людиною. Був задуманий як людина, народився як людина, був людиною як ви і як я. Він плакав і спав, був людиною у всіх відношеннях. Тому що ми є людськими істотами. Таким чином, Йому довелося залишити Свою славу, і тому сам Господь повинен був стати Рабом і таким чином Отець відкрив Себе Самого в Сині.

Для цього ми прочитаємо із 1-ого послання до Коринтян гл. 6, вірша 14, де сказано: **„Бог же й Господа воскресив, воскресить Він і нас Своєю силою”**.

Тут ми бачимо, що Бог відділений від Господа. У Старому Завіті ми завжди маємо ГОСПОДЬ Є БОГ, ГОСПОДЬ Є БОГ - 6.000 разів! Але тепер ми читаємо: Бог же й Господа воскресив, воскресить Він і нас з тією ж силою, з якою воскресив із мертвих Ісуса Христа, Господа.

В 1-ому посланні до Коринтян гл. 8, вірші 6 читаємо: **„та для нас один Бог Отець, що з Нього походить усе, ми ж для Нього, і один Господь Ісус Христос, що все сталося Ним, і ми Ним”**.

Тут робиться різниця - я повторюю, СУЩИЙ, залишається СУЩИМ до Одкровення гл. 1 та гл. 22, Перший і Останній, Альфа й Омега. Але тут ми повинні зрозуміти, що сталося: у Старому Завіті Бог відкрив Себе Самого, наприклад, як АНГОЛ ЗАПОВІТУ, коли сказав Мойсеєві та синам Ізраїльським, і дав їм Закон.

Але в Новому Завіті, Він не міг відкрити нам Себе Самого як АНГОЛ ЗАПОВІТУ. Ми живемо в людському тілі і тому Спасителю

довелося прийти в людському тілі, щоб заплатити ціну за наше відкуплення. Чому? Тому що гріх, первісний гріх і відділення від Бога та від вічного життя відбулось в Едемському саду між першими батьками в людському тілі і крові. І всі ми народжені в тому первісному гріху і тому будь-яка людина, яка народжується на цій землі, повинна померти - до Євреїв гл. 9, вірш 27.

Таким чином ми розуміємо план спасіння: Господеві Слави довелося відмовитися від Слави і стати людиною з любові до нас, щоб ми могли бути переставлені в положення синів і дочок Божих, яке ми мали до падіння. Тому наш Господь сказав в Івана гл. 20, вірші 17: **„Я йду до Свого Отця й Отця вашого, і до Бога Мого й Бога вашого”**. Тому наш Господь сказав в Івана гл. 17: **„Я Ім'я Твоє виявив людям, що Мені Ти із світу їх дав”**.

Возлюблені мої, дозвольте мені сказати це дуже прямо - і це я говорю перед Богом: настав час, щоб показати відкриття Бога, те, як Отець відкрив в Себе Самого в Сині, яке відбулося на початку Нового Завіту, так як показано в Матвія гл. 1. Син не народився у вічності. Я повинен особливо це підкреслити. Прийшов час, щоб ми вирішили вірити в те, що написано в катехизмі, чи вірити так, як сказано в Писанні.

Моє рішення було прийнято давно. Я не можу повірити жодній людині, будь то релігійна, немає жодної людини, якій би я міг довіряти, жодної, якій би я вірив. Тому я повинен сказати в ім'я Господа нашого Ісуса Христа: справжні віруючі, істинна Церква Ісуса Христа – це не деномінація, це не державна церква, її не очолює жодна людина на землі, з якогось місця, де розташована її штаб-квартира. Церква Ісуса Христа є Тілом Христа, що складається з багатьох членів, і в якому тільки Ісус Христос є Головою.

І в Свою Церкву, Господь поставив апостолів, пророків і вчителів, як апостол Павло писав церкві в Коринті. Так само написано і в Посланні до Єфесян, гл. 4, вірші 11.

Значить, ми повинні прийняти рішення: чи ми продовжимо вірити в те, що було вирішено на різних радах, таких як та в Нікеї, Єфесі, Халкидоні та інших церковних радах, а потім включено в катехизм; тому що кожна людина, яка є належить до церкви, повинна вірити в те, чому вчить та церква. Я нічого не маю проти жодної людини в будь-якій церкві - на землі є сотні деномінацій; кожен хай вірує так, як його вчили - це його обов'язок. Я не звертаюся до церков, і не критикую їх. Кожен має право вірити так, як він хоче вірити і робити те, що він хоче робити. Але я говорю Церкві Ісуса Христа, і ми

наближаємося до повернення Христа, так як це було обіцяно в Івана гл. 14 і в багатьох місцях в посланнях, написаних апостолом Павлом.

Благодатний час добігає кінця, євреї повернулися до обітваної землі. Від 1948 року минуло 60 років. І сказав Господь, посилаючись на фіове дерево, яке є символом для Ізраїлю: „**Коли ви бачите зацвіле фігове дерево, то ви знаєте, що час близько**”.

Дорогі друзі, дозвольте мені дуже прямо і дуже ясно сказати: будь-який релігійний акт, який проводиться в визнаних церквах, починається з формулюванням „в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа”. Але таке формулювання ніколи не використовувалося в Старому і Новому Завітах. Ні один раз! Тоді чому мені його використовувати? Петро його не використовував, Яків не використовував, Іван не використовував, ні апостол Павло його не використовував. Тоді чому я повинен використовувати формулювання, яка було введено і стало обов'язковим для всіх віруючих, починаючи від ради в Нікеї? Я повинен вірити в те, що сказали Афанасій, Іриней чи Августин, ці так звані отці церковні? Ні в якому разі! Ні в якому разі! Я переконаний в тому, що я повинен вірити в те, що сказав Бог через пророків і апостолів. Якщо ви іншої думки, „ я вітаю вас і ви можете залишитися зі своїми переконаннями ”. Але, будь ласка, дозвольте мені залишитися з Богом та Його Словом.

Тепер, де сталася насправді фальсифікація? Тому що будь-хто читає історію церкви та знає, як передавалися рукописи цих чотирьох Євангелій від місцевої церкви до іншої, спочатку на івриті або арамейською мовою, а потім, повільно але вірно, були переведені на грецьку мову.

Але друзі, сатана ввів в оману людей в Матвія 28.19, де ми читаємо, що ми повинні навчати всіх народів і хрестити їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа. З цієї заповіді, церковні отці в Нікеї зробили висновок, що це повинно бути формулою і таким чином хрещення та інші церковні дії слід виконувати з формулою „Отець, Син і Святий Дух”. І я ще раз кажу, з авторитетом Святого Слова Божого, яке зостається навіки: жоден пророк і жоден апостол ніколи не використовували таке формулювання, яке відоме в церквах по всьому світу.

І друзі, ті, хто вивчав історію церкви, можуть сказати те, що писали люди, що вивчали Писання на різних мовах. І тут ми маємо NOVUM TESTAMENTUM, написаний Несле і Аландом, де в Матвія гл. 28, вірші 19 у виносці написано: „**Оригінальними словами Матвія 28,19 були: <християчи їх в Ім'я Мос>**”. В оригінальних рукописах, ця формула „ в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа” навіть не існувала! Зовсім! І це треба сказати прямо і відверто.

Ви можете знайти її в Інтернеті, якщо вам потрібно переконатись і ви побачите, де відбувалася зміна та вставка. Таким чином, це мій обов'язок, щоб сказати вам, що навіть Слово Боже впало в руки людей.

Брати і сестри, це мене ранило. Настав час, щоб все було обгрунтовано двома або трьома свідками. І я закликаю вас в ім'я Господа Ісуса Христа: знайдіть одну дію або акт в Новому Завіті, здійснений з формулою „в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа”. Ні, ні і ще раз Ні! Чому? Тому що такого не існує в церкві Живого Бога. Те, що це так робиться у всіх церквах, це правда, - але не в Церкві Ісуса Христа.

І тому Павло підкреслив це, зокрема, в посланні до Колосян гл. 3, вірші 17: **„І все, що тільки робите словом чи ділом, усе робіть у Ім'я Господа Ісуса, дякуючи через Нього Богові й Отцеві”**.

Я поважаю Слово Боже. Дорогі друзі, я ще раз кажу: ми наближаємося до кінця благодатного часу і ми повинні визнати, що Слово Боже ніколи не змінюється. І ми повинні знайти підтвердження того, що ми вчимося, принаймні, в двох або трьох місцях в Писанні.

Якщо ми перейдемо до вчення про божество, ми завжди маємо справу з одним Богом. Але цей Бог відкрив Себе Самого в Старому Завіті по-різному, а потім на початку Нового Завіту ми бачимо Його, як Він відкрив Себе Самого в Його Єдинородному Синові, для великої мети, щоб повернути нас назад в сім'ю Божу, щоб прийняти нас назад як синів та дочок Божих.

Важливим є те, щоб ми всі повернулися до початку. На початку було Слово - і як я вже говорив, перед поверненням Христа, все, всі речі потрібно повернути у попередній стан, в якому вони були на самому початку.

Це Божий час для народу Божого. Досліджуйте Писання - не вірте мені, не вірте нікому - вірте тільки Богові, вірте тільки в те, як сказано в Писанні. І ви побачите, що Дух Святий направить вас на всю істину. І тоді ви впізнаєте звістку, ви впізнаєте посланника, і ви зрозумієте, що обіцяне Слово Боже для цього часу сповнюється прямо зараз, навіть останні люди викликаються на зовню і повертаються до Слова Божого і до відкриття нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа.

Ми називаємо це біблійним посланням останнього часу. Нехай благословить вас Бог і буде з вами. Якщо ми можемо вам допомогти з відправкою літератури, яка глибше охоплює цю біблійну тему, будь ласка, напишіть нам. Нехай благословить вас Господь Бог і буде з вами, в Ім'я нашого святого Ісуса. Амінь.